

Homosocialisation bland jämlika män

Den heterosexuella matrisen bygger på motsatsparet man och kvinna. Även om man-kvinna blir den huvudsakliga dikotomin så ger matrisen dessutom som logisk följd möjligheterna man-man och kvinna-kvinna. Prova att lägga in hetero både på X-axeln och Y-axeln så får en ett fyrfältsschema där homo finns med.

Den heterosexuella matrisen inkluderar alltså bi, homo och hetero. Matrisen ger också möjligheten att polerna byts: att man blir kvinna, eller att kvinna blir man. Den heterosexuella matrisen inkluderar trans, fast bara när trans betyder byte. Trans skulle också kunna betyda överskrida, och därmed överskrida den heterosexuella matrisen.

Förklara inte för mycket

Den heterosexuella matrisen ska inte tolkas som att trans, bi, homo och hetero ska härledas helt ur den heterosexuella matrisen. Såväl hetero som homo överskrider logiken i den heterosexuella matrisen, bland annat genom att köna andra faktorer som klass, vänskap, makt, nationalitet och ras.

Den heterosexuella matrisen är kraftfull men inte alenarådande. Trans i betydelsen överskridande är alltid närvarande. Så fort en ordning skapas så överskrids, transas, den.

Alla transar. Det går inte att vara helt straight, helt linjär.

Queer, intergender, transgenre, könsmångfald och könsvariation vrider upp den heterosexuella matrisen. De gör produktiva och skapande interventioner i matrisen så att den förvrids. Queer gör att bi, homo och hetero blir instabila, dessa kategorier görs märkliga och underliga. Matrisen vacklar.

Heterosexuella matrisen blir stabil genom att svärma

Jag testar här tesen att svärmar med svaga sociala dynamiker samverkar och gör den heterosexuella matrisen stabil. Svärmar av små förklaringar förklarar

hur hetero upprätthålls och blir stabilt. Stora mäktiga, våldsamma, konspiratoriska teorier förlorar sin plats på tronen.

Tanken är inspirerad från komplexitetsteori där mängder med små förklaringar interagerar med varandra. Detta skapar med tiden stabila system. Det är ett annat sätt att förstå stabila ordningar än linjära förklaringar. Linjär är att en orsak leder till en verkan, vilket orsakar en annan verkan ...

När det gäller män och kvinnor så skulle en linjär teori härleda heterosexuella matriser, eller mäns makt över kvinnor, ur någon hotfull, våldsam eller mäktig förklaring: detta är Förklaringen!

Komplexitet utgår istället från mängder med förklaringar som samverkar på oförutsägbara sätt, och med tiden stabiliseras en ordning.

Homosocialisation

Homosocialisation är att män hellre umgås med män och kvinnor hellre med kvinnor. Lika barn leka bäst. Homosocialisation som begrepp skulle kunna utökas till att förklara varför medelklass umgås med medelklass, vita med vita, trettioåringar med trettioåringar etc. Här fokuserar jag dock på att män gärna umgås med män.

Bland män skulle homosocialisation kunna förklaras konspiratoriskt utifrån maktintresse. Detta stämmer säkert i olika sammanhang. Men mängder med svaga, omedvetna dynamiker skapar möjligen stabilare homosocialisation än avsiktlig konspiratorisk homosocialisation.

Homosociala dynamiker kan uppstå utifrån intressen, hobbyer, trygghet, lättja, bekvämlighet. Samtidigt kan män dra sig undan från kvinnor utifrån osäkerhet, obehag och tafatthet.

Hobbyer och intressen könas. Några män tror kanske att andra män har liknande intressen som de. Det gör att män pratar om sina intressen med andra män. Snart hittar de säkert något som är gemensamt och som bekräftar fördomen. En del män förväntar sig kanske att kvinnor tycker att deras intressen är tråkiga. Säkert hittar män någon kvinna som poängterar att de är tråkiga. Den som söker efter bekräftelse på sina fördomar hittar det även i undantaget. Ordningen bekräftas samtidigt som den skapar sig själv. Bäst då

att dra sig undan från kvinnor.

Homosocialisation bland jämlika män

Här prövar jag hur försök till jämlikhet via heterosexuellt särskiljande kan hamna i dynamiker som leder till ojämlikhet och homosocialisation. Hur försök att ta sig ur klichéer kan hamna i dynamiker som bekräftar klichéerna. Ett problem med min analys av hur stereotyper återskapas är att stereotyperna ju faktiskt återskapas här i min text. Det antyder å andra sidan att de dynamiker som skapar homosocialisation inte är egenskaper hos män och kvinnor utan dynamiker som genereras av att föreställningar ska hantera andras föreställningar, av att förväntningar ska hantera andras förväntade förväntningar. Det som uppfattas som egenskaper kan alltså vara samspel mellan mängder med faktorer.

Jämlika män skulle kunna ha flera *djupa* relationer med kvinnor. Detta kan dölja att en del har få *ytliga* relationer med kvinnor, men många *ytliga* relationer med män. Här uppstår i så fall en särskild homosocialisation som hamnar i resonans med klass, ålder och rasifiering. Jämlika män umgås kanske gärna med välutbildade kvinnor än med de som de uppfattar som "omedvetna". Jämlika män kanske därför inte har så många kvinnliga relationer med lågutbildade, arbetarklass, drogmissbrukare, eller hemlösa. Homosocialisation uppstår via klass. Ojämlikheten upptäcks inte förrän analysen kopplar ihop kön och klass.

Jämlika mäns "homosocialisation" när det gäller klass, ålder och ras kamoufleras kanske genom att feministiska män har fler manliga relationer som bryter klass och rasgränser. Homosocialisationen bland män kan alltså ibland bryta klass, ålder och ras samtidigt som den upprätthålls gentemot kvinnor från "andra" grupper.

Paranoia

Flirt genererar skyddsmekanismer gentemot de som flirtar. Detta kan smitta av sig och skapa homosocialisation. Traditionell heterosexuell flirt kan generera en lätt paranoia gentemot "det andra könet" vilket skapar homosocialisation mellan män och kvinnor.

Jämlika män som har flera trygga relationer med kvinnor kan ibland distansera sig från nya kvinnliga bekantskaper utifrån en svag släng av paranoia.

Denna paranoia skulle ibland kunna komma ifrån paranoian att kvinnor är paranoida när det gäller mäns avsikter.

Poängen här är att en svag paranoia gentemot "andra könet" bland välvilliga och hyggliga personer skapar stabilare homosocialisation än den homosocialisation som uppstår från vissa mäns hat mot kvinnor eller som uppstår från märkliga anklagelser att "feminister" kränker män.

Jämlika män förväntar sig kanske att kvinnor förväntar sig att ifall kvinnorna är trevliga mot männen så kommer männen snart att förvänta sig något "annat" från kvinnorna. Dessa män förväntar sig i så fall att få dubbla signaler från kvinnor som de inte känner tillräckligt väl. Männen förväntar sig att vänskaplighet snart kommer att varvas med avvisningssignaler.

Eftersom avvisningssignaler är obehagliga så blir det bättre för männen att dra sig undan eller ge liknande avvisningssignaler till kvinnorna. Så de inte ska tro något.

Några jämlika män bryter risken för att råka ut för jobbiga avvisningssignaler genom att snabbt komma ut som bögar, eller visa att de är otillgängliga.

Jämlika män ger ibland små avvisningssignaler för att undvika att själv få avvisningssignaler. Detta känns givetvis minst lika obehagligt för kvinnorna som det gjorde för männen. Dessa kvinnor drar sig därför undan från dessa avvisande jämlika män.

En ömsesidig svag paranoia skulle kunna samverka, förstärka varandra och bygga upp stabil homosocialisation.

Det här är ingen färdig analys. Syftet med min analys är snarare att lyfta fram en annan ansats än kraftfulla förklaringar. Syftet är också att pröva hur dynamiker skulle kunna ersätta förklaringar som bygger på egenskaper hos kön. Mängder med små dynamiker samverkar på komplexa och oförutsägbara sätt. Med tiden skapas stabila ordningar. Män och kvinnor har alltså inte olika egenskaper i analysen. Det är den heterosexuella matrisen, uppdelning i kön, som skapar olika dynamiker, exempelvis via förväntningar eller föreställningar

om egenskaper, vilka kan generera homosocialisation.

Per Herngren

2013-04-17, version 0.3.1